

Σ Η Μ Ε Ι Ω Μ Α Τ Α

Αί πρόσφατοι πανηγυρικά δηλώσεις εκπροσώπων της κυβερνήσεως — ότι όλα βαίνουν καλώς εις τās σχέσεις καί

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ Η ΕΟΚ

τās διαπραγματεύσεις μας με τήν ΕΟΚ καί ότι «από τήν 1ην Ίανουαρίου του 1980 ή 'Ελ-

λάς θά είναι τό 10ον μέλος τής Κοινότητος» μās υποχρεώνουν νά επανέλθωμεν εις ένα θέμα πού επανειλημμένως έχει απασχολήσει τās στήλας αὐτάς: τήν αδυναμίαν τῶν ἀρροδίων νά ἐνημερώνουν μέ ελικρίνειαν τήν ἑλληνικήν κοινήν γνώμην εις ὅ,τι ἔχει σχέσιν μέ τήν πορείαν μας πρός τήν ΕΟΚ καί τήν ἀπόκρυψιν τής πραγματικότητος — μέ ὄλας τās θετικές καί ἀρνητικές πλευράς τής. Ἡ αδυναμία καί ἡ ἐπιμονή αὐτῆ ἀντανακλῶνται καί εις τās τελευταίας πανηγυρικές δηλώσεις. Είναι, βεβαίως, ἀληθές ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις μας μέ τήν ΕΟΚ βαδίζουν τώρα ταχύτερον καί ὀμαλῶτερον — μέχρι στιγμῆς— ἀπ' ὅ,τι πρό τινος ἀνεμνετο. Ἀληθές, ὅμως, είναι ἐπίσης ὅτι πολλά ἀπό τά πλέον ἐπίμαχα ζητήματα δέν ἔχουν ἀκόμη ἔλθει εις τήν τράπεζαν τῶν διαπραγματεύσεων ἢ δέν ἔχουν εἰσέτι ρυθμισθῆ. Τέτοια ζητήματα είναι τό ἀγροτικόν (ὅπου προβλέπεται νά γίνη σκληρά μάχη μέ ἀβεβαίαν ἔκβασιν, λόγω τῶν ἐντονω ἀντιδράσεων ὠρισμένων ἐκ τῶν ἐννέα κρατῶν-μελῶν), ἡ μετανάστευσις ἐργατῶν (ἡ ΕΟΚ δέν εἶναι διαθεμιμένη νά ἐπιτρέψη ἀμέσως τήν πλήρη ἐλευθερίαν «κινήσεως τῶν Ἑλλήνων ἐργαζομένων» πρός τās χώρας-μέλη), ἡ ναυτιλία (ὠρισμένοι ἐταῖροι προσπαθοῦν νά δημιουργήσουν δυσμενῆ διά τόν ἑλληνικόν ἐμπορικόν στόλον «τετελεσμένα γεγονότα»), ἡ διάρκεια τής μεταβατικῆς περιόδου πού θά ἰσχύσῃ διά τήν χώραν μας ὅμα τῆ ἐντάξει τής εις τήν Κοινήν Ἀγοράν (ἐδῶ θά παιχθῆ, ὡς ἀναμένεται, ἐξουθενωτική «κολοκυθιά») καί πολλά ἄλλα. Εἶναι, ἐπομένως, πολύ ἐνωρίς διά θριαμβολογίας καί ἀνεπιφυλάκτους προβλέψεις ὡς πρός τήν εὐδωσιν τῶν συνομιλιῶν καί τήν εἰσοδόν μας εις τήν ΕΟΚ. Πέραν, ὅμως, τῶν ὑπό διαπραγματεύειν οἰκονομικῶν ζητημάτων, ὑπάρχουν καί μερικά ἄλλα πού ἀποτελοῦν —δυσνητικῶς τουλάχιστον— νάρκην εις τά θεμέλια τῶν ἑλληνοκοινοτικῶν σχέσεων. Ἐνα ἐξ αὐτῶν εἶναι τό κεκτημένον ἐκ τής Συμφωνίας Συνδέσεως καθεστῶς, τήν ἰσχύν τοῦ ὁποίου οἱ Ἐννέα προσπαθοῦν νά «ἐξουδετερώσουν» εἰς τινας περιπτώσεις. Ἐνα ἄλλο εἶναι αἱ ἐγκύριως ἐπισημαινόμενα (π.χ. ἀπό τόν «Economist») φιλοτουρκικά τάσεις τής Κοινότητος, αἱ ὁποῖα πιθανώτατα θά δημιουργήσουν προβλήματα εις κάποια φάσιν τῶν διαπραγματεύσεων. Ἄλλά καί ἄν τίποτε δέν «πάῃ ἀνάποδα», ἄν ὀμαλῶς ἐξελιχθοῦν τά πράγματα καί «κατ' εὐχίην», πάλιν ἡ πρόβλεψις (βεβαίότης, διά τήν ἀκρίβειαν...) τής κυβερνήσεως ὅτι «ἀπό τήν 1ην Ίανουαρίου τοῦ 1980

ἡ Ἑλλάς θά εἶναι τό 10ον μέλος τής Κοινότητος» εἶναι ἐξυπραγματική. Καί κάκῶς χρησιμοποιεῖται ὡς ἐπιχείρημα ἀρροδίως ἡ δήλωσις τοῦ Γάλλου Προέδρου κ. Ζισκάρ ντ' Ἐσταῖν ὅτι, κατά τήν διάρκειαν τής τελευταίας διασκέψεως κορυφῆς τῶν Ἐννέα, ἀπεφασίσθη ὅπως «ἡ συμφωνία ἐντάξεως τής Ἑλλάδος ὑπογραφή μέχρι 30 Ίουνίου 1979». Διότι ἡ ὑπογραφή τής συμφωνίας ἐντάξεως δέν σημαίνει καί αὐτόματον ἔνταξιν. Πολλά πέλει ἀπό τοῦ ἐνός μέχρι τοῦ ἄλλου —συγκεκριμένως δέ ἡ ἐπικύρωσις τής συμφωνίας αὐτῆς ἀπό τά Κοινοβούλια τῶν κρατῶν-μελῶν καί τής Ἑλλάδος. Καί ἄν γίνη δεκτόν ὅτι — ὑπό ὀμαλῆς συνθήκας— τό ἑλληνικόν Κοινοβούλιον θά δώσῃ χωρίς πολλήν τριπεργίαν τήν ἔγκρισίν του, δέν θά συμβῆ τό ἴδιον —φοβοῦμεθα— μέ τά ἄλλα ἐννέα Κοινοβούλια. Πρῶτον, διότι ἐκεῖνα δέν ἔχουν, κατ' ἀρχήν, ἰδιαίτερον λόγον νά ἀντιμετώπισουν τήν ἔνταξιν τής Ἑλλάδος εις τήν ΕΟΚ ὡς κάτι τό πολύ ἐπιγόν. Δεύτερον, διότι εις ὠρισμένας ἀπό τās χώρας τής Κοινότητος ἔχουν ἤδη ἐκδηλωθῆ ἀντιδράσεις μεγάλων κομμάτων εις τήν διεύρυνσιν τής ΕΟΚ (εις τήν Γαλιάν, π.χ., οἱ Γκωλλισταί καί οἱ κομμουνισταί ἔχουν ταχθῆ ἐναντίον τής, ἐνῶ οἱ σοσιαλισταί ἐμφανίζονται ἀμφιταλαντευόμενοι) καί αἱ ἀντιδράσεις αὐταί θά ἐπηρεάσουν ἀσφαλῶς τήν ἀντιμετώπισιν τής «συμφωνίας ἐντάξεως». Ἡ ἐπικύρωσις, λοιπόν, τῆς ἐν λόγω συμφωνίας δέν εἶναι θέμα ὀλίγων μηνῶν. Ἐν ὄψει ὄλων τῶν ἀνωτέρω, σκόπιμον καί ὀρθόν καί συνετόν θά ἦτο νά προσέχουν περισσότερο οἱ ἐκπρόσωποι τής κυβερνήσεως τί δηλώσεις κάμνουν καί πῶς —καί, φυσικά, νά δίδουν πράγματι ἐνημερωτικόν περιεχόμενον εις τήν ἐνημέρωσιν τής ἑλληνικῆς κοινῆς γνώμης ἐπί τῶν σχετικῶν με τήν ΕΟΚ θεμάτων.